

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
O מעשה-story **!** תירוץ-answer
proof-ראיה ■

מקרא-key:

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ולא לאיש חזקה בנכסי אשתו וכו'.												■
פשיטא, כיון דאית ליה לפירא - פירא הוא דקאכיל												ג
לא צריכא, דכתב לה: דין ודברים אין לי בנכסייך.												!
וכי כתב לה מאי הוי?												ג
האומר לחבירו: דין ודברים אין לי על שדה זו ואין לי עסק בה וידי מסולקות ממנה - לא אמר כלום	והתניא											■
מתניתין - בכותב לה ועודה ארוסה, וכדרב כהנא	דבי רבי ינאי:											!
נחלה הבאה לו לאדם ממקום אחר - אדם מתנה עליה שלא יירשנה	דאמר רב כהנא:											■
וכדרבא												!
כל האומר אי אפשי בתקנת חכמים כגון זאת - שומעין לו.	דאמר רבא:											■
מאי כגון זאת?												^
כדרב הונא אמר רב												!
יכולה אשה שתאמר לבעלה איני ניוונת ואיני עושה.	דאמר רב הונא אמר רב:											■
הא ראייה יש, תימא: נחת רוח עשיתי לבעלי												ג
לקח מן האיש וחזר ולקח מן האשה - מקחו בטל	מי לא תנן:											■
אלמא אמרה: נחת רוח עשיתי לבעלי, הכא נמי תימא: נחת רוח עשיתי לבעלי												ג
הא איתמר עלה, אמר רבה בר רב הונא: לא נצרכה אלא באותן ג' שדות, אחת שכתב לה בכתובתה, ואחת שיחוד לה בכתובתה, ואחת שהכניסה לו שום משלה.	[רבה בר רב הונא]											!
למעוטי מאי?												ג
אילימא למעוטי שאר נכסים												!
כל שכן דהויא ליה איבה, דאמר לה: עניך נתת בגירושיך ובמיתתך												ג
אלא למעוטי נכסי מלוג												!
איש ואשה שמכרו בנכסי מלוג - לא עשו ולא כלום	האמר אמיר:											■
כי איתמר דאמיר - היכא דובין איהו ומית, אתיא איהו ומפקא, א"נ זבנה איהו ומתה, אתא איהו ומפיק בתקנתא דרבנן, וכדר' יוסי בר חנינא												!
באושא התקינן, האשה שמכרה בנכסי מלוג ומתה - הבעל מוצא מיד הלקוחות	דאמר רבי יוסי בר חנינא:											■
אבל היכא דזבינו תרוייהו לעלמא, א"נ זבנה איהו לדידיה - זבינה זביני.												!
ואיבעית אימא: אמיר דאמר כר' אלעזר												!
המוכר את עבדו, ופסק עמו שישמשנו שלשים יום - ר' מאיר אומר: הראשון ישנו בדין יום או יומים מפני שהוא תחתיו, והשני אינו בדין יום או יומים מפני שאינו תחתיו	דתניא: [ר' מאיר]											■
קנין פירות כקנין הגוף דמי	קסבר: [ר' מאיר]											■
השני ישנו בדין יום או יומים מפני שהוא כספו, הראשון - אינו בדין יום או יומים שאינו כספו	[ר' יהודה]:											■
קנין פירות לאו כקנין הגוף דמי	קסבר: [ר' יהודה]											■

statement-מימרא **■**
 challenge-קושיא **⚡**
 question-שאלה **^**
 answer-תירוץ **!**
 proof-ראייה **■**
 disputants-חולקים **◆**
 נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review **◇**
 מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment **<**
 מעשה-story **O**
 מקרא-key **Ⓚ**

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	כ	ט	ז	ח	ו	ה	ג	ב	א	
שניהם ישנן בדין יום או יומים, זה מפני שהוא תחתיו, וזה מפני שהוא כספו	ר' יוסי:	◆	■	!							Ⓚ
ומספקא ליה אי קנין פירות כקנין הגוף דמי אי לאו כקנין הגוף דמי, וספק נפשות להקל		■		!							Ⓚ
שניהם אינן בדין יום או יומים, זה לפי שאינו תחתיו, וזה לפי שאינו כספו.	רבי אלעזר:	◆	■	!							Ⓚ
מאי טעמא דרבי אלעזר? אמר קרא: (שמות כ"א) לא יוקם כי כספו הוא, כספו המיוחד לו.	ואמר רבא:	■		!							Ⓚ
ולא לאיש חזקה בנכסי אשתו.											< ■
אשת איש צריכה למחות	והאמר רב:										Ⓚ
במאן?											Ⓚ ^
אילימא באחר											Ⓚ !
אין מחזיקין בנכסי אשת איש	והאמר רב:										Ⓚ
אלא לאו בבעל											Ⓚ !
לעולם בבעל, וכגון שחפר בה בורות, שיחין ומערות.	רבא:										Ⓚ !
אין חזקה לנזקין	והאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב:										Ⓚ
אימא: אין דין חזקה לנזקין.											Ⓚ !
אי בעית אימא: לאו איתמר עלה, רב מרי אמר: בקוטרא, רב זביד אמר: בבית הכסא?	[רב מרי/רב זביד]										Ⓚ !
לעולם באחר, וכגון שאכלה מקצת חזקה בחיי הבעל ושלש לאחר מיתת הבעל, מיגו דאי בעי אמר ליה: אנא זבינתה מינך, כי א"ל נמי: את זבינתה ליה וזבנה ניהלי - מהימן.	רב יוסף:										Ⓚ !
אין מחזיקין בנכסי אשת איש.	גופא, אמר רב:	◆	■								< Ⓚ
מחזיקין.	דייני גולה:	◆	■								Ⓚ
הלכה כדייני גולה.	רב:										Ⓚ ■
הדר ביה מר משמעתי?	רב כהנא ורב אסי לרב:										Ⓚ
מסתברא אמרי, כדרב יוסף.	אמר להו: [רב]										Ⓚ !
ולא לאשה בנכסי בעלה וכו'.											< ■
פשיטא, כיון דאית לה מזוני - מזוני הוא דקא אכלה											Ⓚ
לא צריכא, דיחד לה ארעא אחריתי למזונה.											Ⓚ !
הא ראייה יש											Ⓚ ■
לימא: לגלויי זווי הוא דבעי שמעת מינה: המוכר שדה לאשתו - קנתה, ולא אמרינן לגלויי זווי הוא דבעי											Ⓚ
לא, אימא: הא ראייה יש בשטר מתנה.											Ⓚ !
לא הוה מר גבן באורתא בתחומא, דאמרינן מילי מעלייתא.	רב נחמן לרב הונא:										Ⓚ O
מאי מילי מעלייתא אמריתו?	אמר ליה: [ר"ה]										Ⓚ O
המוכר שדה לאשתו - קנתה, ולא אמרינן לגלויי זווי הוא דבעי.	[רב נחמן]										Ⓚ ■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמר ליה: פשיטא, דל זוזי מהכא ותיקני בשטרך	אמר ליה: [ר"ה]											⊠
נכסים שיש להן אחריות נקנין בכסף ובשטר ובחזקה?	מי לא תנן:											⚡
ולאו איתמר עלה, אמר שמואל: לא שנו אלא בשטר מתנה, אבל בשטר מכר - לא קנה עד שיתן לו דמיה?	אמר ליה: [ר"נ] [אמר שמואל]											⊠
בשטר כיצד? כתב לו על הנזיר או על החרס אע"פ שאין בו שוה פרוטה שדי מכורה לך, שדי קנויה לך - הרי זו מכורה ונתונה?	ולאו מוטיב רב המנונא:											⚡
ולאו הוא מוטיב לה, והוא מפרק לה: במוכר שדהו מפני רעתה?	[רב המנונא]											⊠
במתנה בקש ליתנה לו, ולמה כתב לו בלשון מכר? כדי ליפות כחו.	[רב אשי]											⊠
לוה מן העבד ושחררו, מן האשה וגרשה - אין להן עליו כלום	מיתביב:											⚡
מאי טעמא? לאו משום דאמרינן: לגלויי זוזי הוא דבעי												⚡
שאני התם, דלא ניחא ליה לשווייה נפשיה (משלי כ"ב) עבד ליה לאיש מלוה.												⊠
המוכר שדה לאשתו - קנתה ובעל אוכל פירות	שלח רב הונא בר אבין:											⊠
במתנה בקש ליתנו לה, ולמה כתב לה לשום מכר? כדי ליפות את כחה.	ברם רבי אבא ורבי אבהו וכל גדולי הדור:											⊠
לוה מן העבד ושחררו, מן האשה וגרשה - אין להן עליו כלום	מיתביב:											⚡
מ"ט? לאו משום דאמרינן: לגלויי זוזי הוא דבעא												⚡
שאני התם, דלא לישויי איניש עבד ליה לאיש מלוה.												⊠
המוכר שדה לאשתו - קנתה, והבעל אוכל פירות, במתנה - קנתה, ואין הבעל אוכל פירות	רב:											⊠
אחד זה ואחד זה - קנתה, ואין הבעל אוכל פירות.	רבי אלעזר:											⊠
עבד רב חסדא עובדא כרבי אלעזר.	[רב חסדא]											⊠
שביק מר רברבי ועביד כזוטרי?	רבן עוקבא ורבן נחמיה בני בנתיה דרב לרב חסדא:											⚡
ואנא נמי כרברבי עבדי	א"ל: [רב חסדא]											⊠
אחד זה ואחד זה - קנתה, ואין הבעל אוכל פירות.	דכי אתא רבין אמר ר' יוחנן:											⊠
הלכתא: המוכר שדה לאשתו - לא קנתה, והבעל אוכל פירות במתנה - קנתה, ואין הבעל אוכל פירות.	רבא:											⊠
תרת?												⚡
לא קשיא: כאן במעות טמונין, כאן במעות שאין טמונין												⊠
מעות טמונין - לא קנתה, מעות שאין טמונין - קנתה.	דאמר רב יהודה:											⊠
אין מקבלין פקדונות לא מן הנשים ולא מן העבדים ולא מן התינוקות	ת"ר:											⊠
קבל מן האשה יחזיר לאשה, ואם מתה - יחזיר לבעלה												⊠
קבל מן העבד יחזיר לעבד, ואם מת - יחזיר לרבו												⊠
קבל מן הקטן יעשה לו סגולה, ואם מת - יחזיר ליורשיו												⊠

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קשיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא בתרא-חזקת הבתים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וכולן שאמרו בשעת מיתתן של פלוני הן - יעשה כפירושן, ואם לאו - יעשה פירוש לפירושן.												נב.
דביהו דרבה בר בר חנה כי קא שכבה אמרה: הני כיפי דמרתא ובני ברתא אתא לקמיה דרב	[רבה בר רב חנה]											נב.
אי מהימנא לך עשה כפירושה, ואי לא - עשה פירוש לפירושה.	א"ל: [רב]											נב.
אי אמידא לך עשה כפירושה, ואי לא - עשה פירוש לפירושה.	ואיכא דאמרי, הכי א"ל: [רב]											נב.
מן הקטן - יעשה לו סגולה.												נב.
מאי סגולה?												נב.
ספר תורה	רב חסדא:											נב.
דיקלא דאכל מיניה תמרי.	רבה בר רב הונא:											נב.
ולא לאב בנכסי הבן ולא לבן בנכסי האב.												נב.
אפילו חלקו	רב יוסף:											נב.
חלקו לא.	רבה:											נב.
עבד רב פפי עובדא חלקו לא, כרבה.	רב ירמיה מדפתי:											נב.
חלקו לא.	רב נחמן בר יצחק, אישתעי לי רב חייא מהורמיז ארדשיד דאישתעי ליה רב אחא בר יעקב משמיה דרב נחמן בר יעקב:											נב.
והלכתא: חלקו לא.												נב.
בן שחלק, ואשתו שנתגרשה - הרי הן כשאר כל אדם.	תניא נמי הכי:											נב.
אחד מן האחין שהיה נושא ונותן בתוך הבית, והיו אונות ושטרות יוצאין על שמו, ואמר: שלי הם, שנפלו לי מבית אבי אמא - אמר רב: עליו להביא ראיה	איתמר: [רב]											נב.
על האחין להביא ראיה.	שמואל:											נב.
מודה לי אבא, שאם מת - על האחין להביא ראיה.	שמואל:											נב.
כלום טענינו להו ליתמי מידי דלא טען להו אבוהון?	מתקיף לה רב פפא:											נב.
והא רבא אפיק זוגא דסרבלא וספרא דאגדתא מיתמי בלא ראיה, בדברים העשויים להשאל ולהשכיר,	[רבא]											נב.
דברים העשויין להשאל ולהשכיר, ואמר לקוחין הן בידי - אינו נאמן	כדשלה רב הונא בר אבין:											נב.
קשיא.												נב.
לא שנו אלא דאין חלוקין בעיסתן, אבל חלוקים בעיסתן - אימור מעיסתו קימץ.	רב חסדא:											נב.
ראיה במאי?												נב.
ראיה בעדים	רבה:											נב.
ראיה בקיום השטר.	רב ששת:											נב.
הא רב והא שמואל, הא רבה והא רב ששת, מר כמאן סבירא ליה?	רבא לרב נחמן:											נב.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא בתרא-חזקת הבתים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	א"ל: [רב נחמן]											◇
אנא מתניתא ידענא												!
אחד מן האחין שהיה נותן ונושא בתוך הבית, והיו אונות ושטרות יוצאין על שמו, ואמר: שלי הן, שנפלו לי מבית אבי אמא - עליו להביא ראיה	דתניא:											!
וכן האשה שהיא נושאת ונותנת בתוך הבית, והיו אונות ושטרות יוצאין על שמה, ואמרה: שלי הן, שנפלו לי מבית אבי אבא או מבית אבי אמא - עליה להביא ראיה.												!
מאי וכן?												⚡
מהו דתניא: אשה כיון דשביחא לה מילתא, דאמרי קא טרחא קמי יתמי - לא גולה מיתמי, קא משמע לן.												!
במה דברים אמורים - במחזיק, אבל בנותן מתנה והאחין שחלקו וכו'.												■
אטו כל הני דאמרינן לאו בני חזקה נינהו?												⚡
חסורי מחסרא והכי קתני: במה דברים אמורים - בחזקה שיש עמה טענה, כגון מוכר אומר לא מכרתי ולוקח אומר לקחתי, אבל חזקה שאין עמה טענה, כגון נותן מתנה, והאחין שחלקו, והמחזיק בנכסי הגר, דלמקמי בעלמא הוא, נעל, גדר, פרץ כל שהוא - הרי זו חזקה.												!
נעל, גדר, פרץ כל שהוא בפניו - הרי זו חזקה.	תני רב הושעיא בקדושין דבי לוי:											■
בפניו אין, שלא בפניו לא?												⚡
הכי קאמר: בפניו - לא צריך למימר ליה לך חזק וקני, שלא בפניו - צריך למימר ליה לך חזק וקני.	רבא:											!
מתנה היאך?	בעי רב:											^
מאי תבעי ליה לאבא? השתא ומה מכר דקא יהיב ליה זוזי, אי א"ל לך חזק וקני - אין, אי לא - לא, מתנה לא כל שכן	שמואל:											⚡
מאן דיהיב מתנה, בעין יפה יהיב.	ורב סבר:											!
וכמה? כל שהוא												^
כדשמואל												!
גדר גדר והשלימו לעשרה, ופרץ פרצה כדי שיכנס ויצא בה - הרי זו חזקה.	דאמר שמואל:											!
האי גדר היכי דמי?												^
אילימא דמעיקרא לא הוו סלקי לה והשתא נמי לא סלקי לה												!
מאי עבד?												⚡
ואלא דמעיקרא הוו סלקי לה והשתא לא סלקי לה												!
טובא עבד												⚡
לא צריכא, דמעיקרא הוו סלקי לה ברווחא, והשתא קא סלקי לה בדוחקא.												!
האי פרצה ה"ד?												^
אילימא דמעיקרא הוו עיילי בה והשתא נמי עיילי בה												!
מאי עבד?												⚡
ואלא דמעיקרא לא הוו עיילי בה והשתא קא עיילי בה												!
טובא עבד												⚡

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא בתרא-חזקת הבתים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא צריכא, דמעיקרא הוו עיילי בה בדוחקא, והשתא עיילי בה ברווחא.												◇
נתן צרור והועיל, נטל צרור והועיל - ה"ו חזקה.	רב אסי-ר' יוחנן:											◇
מאי נתן ומאי נטל?												^
אילימא נתן צרור וסכר מיא מינה, נטל צרור ואפיק מיא מינה												!
האי מבריה ארי מנכסי חברו הוא												?
אלא, נתן צרור - דצמד לה מיא, נטל צרור - וארוח לה מיא.												◇
שתי שדות ומצר אחד ביניהן, החזיק באחת מהן לקנותה - קנאה, לקנות אותה ואת חברתה - אותה קנה חברתה לא קנה, לקנות את חברתה - אף אותה לא קנה.	ואמר רב אסי א"ר יוחנן:											◇
החזיק באחת מהן לקנות אותה ואת המצר ואת חברתה, מהו?	בעי רבי זירא:											◇
מי אמרינן מצר דארעא חד הוא וקני, או דלמא האי לחודיה קאי והאי לחודיה קאי?												^
תיקו.												◇
החזיק במצר לקנות שתיהן, מהו?	בעי רבי אלעזר:											◇
מי אמרינן האי מצר דארעא הוא וקני, או דלמא האי לחודיה קאי והאי לחודיה קאי?												^
תיקו.												◇
שני בתים זה לפנים מזה, החזיק בחיצון לקנותו - קנאו, לקנות אותו ואת הפנימי - חיצון קנה, פנימי לא קנה, לקנות את הפנימי - אף חיצון נמי לא קנה	רב נחמן אמר רבה בר אבוה:											◇
החזיק בפנימי לקנותו - קנאו, לקנות אותו ואת החיצון - קנה שניהן, לקנות את החיצון - אף פנימי לא קנה.												◇
הבונה פלטרין גדולים בנכסי הגר, ובא אחר והעמיד להן דלתות - קנה	רב נחמן אמר רבה בר אבוה:											◇
מאי טעמא?												^
קמא, לבני בעלמא הוא דאפיך.												◇
המוצא פלטרין בנכסי הגר, וסד בהן סידו אחד או כיור אחד - קנאו.	רב דימי בר יוסף א"ר אלעזר:											◇
וכמה?												^
אמה.	רב יוסף:											◇
וכנגד הפתח.	רב חסדא:											◇
האי מילתא אמר לן רב ששת, ואנהרינהו עינין ממתניתא:	רב עמרם:											○
המציע מצעות בנכסי הגר - קנה.	[רב ששת]											◇
ואנהרינהו עינין ממתניתא, מאי היא?												^
כיצד בחזקה? נעל לו מנעלו, או התיר לו מנעלו, או שהוליד כליו אחריו לבית המרחץ, והפשיטו, והרחיצו, סכו, גרדו, והלבישו, והנעילו, והגביהו - קנאו	דתניא: [ת"ק]											◇
לא תהא חזקה גדולה מהגבהה, שהגבהה קונה בכל מקום.	ר' שמעון:											◇
מאי קאמר?												^
הכי קאמר: הגביהו לרבו - קנאו, הגביהו רבו לו - לא קנאו	[ת"ק]											◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא בתרא-חזקת הבתים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	מאן דאמר											
לא תהא חזקה גדולה מהגבהה, שהגבהה קונה בכל מקום.	ר' שמעון:	◆	■	!								
האי מאן דשדא ליפתא בי פילי דארעא דגר - לא הוי חזקה	רב ירמיה ביראה אמר רב יהודה:								◆			
מאי טעמא?									^			
בעידנא דשדא לא הוי שבחא, השתא דקא שבח - ממילא קא שבח.									!			◆
האי מאן דפשח דיקלא אדעתא דדיקלא - קני, אדעתא דחיותא - לא קני.	שמואל:											◆
ה"ד?									^			
שקל מהאי גיסא ומהאי גיסא - אדעתא דדיקלא, כולא מחד גיסא - אדעתא דחיותא.									!			
האי מאן דזכי זיכיא, אדעתא דארעא - קני, אדעתא דציבי - לא קני.	שמואל:											◆
היכי דמי?									^			
שקל רברבי ווטרי - אדעתא דארעא, שקל רברבי ושבק זוטרי - אדעתא דציבי.									!			
האי מאן דאתקיל תיקלא, אדעתא דארעא - קני, אדעתא דבי דרי - לא קני.	שמואל:											◆
היכי דמי?									^			
שקל מוליא ושדא בנצא - אדעתא דארעא, מוליא במוליא ונצא בנצא - אדעתא דבי דרי.									!			
האי מאן דפתח מיא בארעא, אדעתא דארעא - קני, אדעתא דכוורי - לא קני.	שמואל:											◆
היכי דמי?									^			
פתח תרי בבי, חד מעייל וחד מפיק - אדעתא דכוורי, חד בבא - אדעתא דארעא.									!			
ההיא איתא דאכלה דיקלא בתפשיחא - תליסר שנין, אתא ההוא רפיק תותיה פורתא אתא לקמיה דלוי, ואמרי לה קמיה דמר עוקבא, אוקמיה בידיה.	[לוי ואמרי לה מר עוקבא]											◆
אתאי קא צווחא קמיה												○
מאי אעביד לך, דלא אחזיקת כדמחזקי אינשי.	אמר לה: [לוי ואמרי לה מר עוקבא]											○
הצר צורה בנכסי הגר - קנה	רב:											◆
דרב לא קני לגנתא דבי רב אלא בצורתא.												○
שדה המסויימת במצריה - אמר רב הונא אמר רב: כיון שהכיש בה מכוש אחד - קנה כולה	איתמר: [רב הונא אמר רב:]											◆
לא קנה אלא מקום מכושו בלבד.	שמואל:											◆
ושאינה מסויימת במצריה, עד כמה?									^			◆
כדאזיל תיירא דשורי והדר.	רב פפא:								!			◆
נכסי עובד כוכבים הרי הן כמדבר, כל המחזיק בהן זכה בהן מ"ט? עובד כוכבים מכו זוזי לידיה אסתלק ליה, ישראל לא קני עד דמטי שטרא לידיה, הלכך הרי הן כמדבר, וכל המחזיק בהן זכה בהן.	רב יהודה אמר שמואל:											◆
מי אמר שמואל הכי?	אביי לרב יוסף:											⋈
דינא דמלכותא דינא	והאמר שמואל:											◆
ומלכא אמר: לא ליקני ארעא אלא באיגרתא												⋈

<p>מזמרה-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>	<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא בתרא-חזקת הבתים		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא	מאן דאמר										
אנא לא ידענא, עובדא הוה בדורא דרעותא, בישראל זבון ארעא מעובד כוכבי, ואתא ישראל אחרינא רפיק בה פורתא, אתא לקמיה דרב יהודה, אוקמה בידא דשני.	אמר ליה: [רב יוסף] [רב יהודה]									!	◇
דורא דרעותא קאמרת? התם באגי מטמרי הוו, דאינהו גופייהו לא הוו יהבי טסקא למלכא, ומלכא אמר: מאן דיהיב טסקא ליכול ארעא.	א"ל: [אביי]									?	◇
רב הונא זבון ארעא מעובד כוכבים, אתא ישראל אחר רפיק בה פורתא	[רב הונא]									○	◇
אתא לקמיה דרב נחמן, אוקמה בידיה.	[רב נחמן]									■	◇
מאי דעתך? דאמר שמואל: נכסי עובד כוכבים הרי הן כמדבר, וכל המחזיק בהם זכה, ליעבד לי מר כאידך דשמואל	א"ל: [רב הונא]									?	◇
לא קנה אלא מקום מכושו בלבד	דאמר שמואל:									■	?
בהאי אנא כשמעתין סבירא לי	א"ל: [רב נחמן]									!	◇
כיון שניכש בה מכוש אחד - קנה כולה.	דאמר רב הונא אמר רב:									!	■
ישראל שלקח שדה מעובד כוכבים, ובא ישראל אחר והחזיק בה - אין מוציאם אותה מידו. וכן היה ר' אבין ור' אילעא וכל רבותינו שוין בדבר.	שלח רב הונא בר אבין:										■
הני תלת מילי אישתעי לי עוקבן בר נחמיה ריש גלותא משמיה דשמואל: דינא דמלכותא דינא ואריסותא דפרסאי עד מ' שנין	רבה: [עוקבן בר נחמיה ריש גלותא משמיה דשמואל:]										■
והני זהרורי זבין ארעא לטסקא - זביניהו זביני.											■
וה"מ לטסקא, אבל לכרגא לא מ"ט? כרגא אקרקה דגברי מנח.	[שמואל]									◆	■
אפילו שערי דכדא משתעבדי לכרגא.	רב הונא בריה דרב יהושע:									◆	■
א"כ, בטלת ירושת בנו הבכור, דהוה ליה ראוי, ואין הבכור נוטל בראוי כבמוחזק	רב אשי: אמר לי הונא בר נתן, קשי בה אמימר:									?	
אי הכי, אפילו טסקא נמי אלא מה אית לך למימר? דיהיב טסקא ומית, הכא נמי דיהיב כרגא ומית.	א"ל: [רב אשי]									!	
שאילתינהו לספרי דרבא, ואמרו לי: הלכתא כרב הונא בריה דרב יהושע.	רב אשי, אמר לי הונא בר נתן:									■	
ולא היא, התם לאוקומי מילתיה הוא דאמר.	[רב אשי]									?	
פרדכת מסייע מתא.	רב אשי:									■	◇
וה"מ דאצילתיה מתא, אבל אנדיסקי - סיעתא דשמיא היא.										■	◇
המצר והחצב מפסיקין בנכסי הגר, אבל לענין פאה וטומאה - לא.	רב אסי א"ר יוחנן:									◆	■
אפילו לפאה וטומאה.	כי אתא רבין אמר רבי יוחנן:									◆	■
פאה - מאי היא?										^	
ואלו מפסיקין לפאה: הנחל והשלולית, ודרך הרבים ודרך היחיד, ושביל הרבים ושביל היחיד הקבוע בין בימות החמה ובין בימות הגשמים.	דתנן:									!	◇
טומאה - מאי היא?										^	
הנכנס לבקעה בימות הגשמים וטומאה בשדה פלונית, ואמר: הלכתי למקום הלז ואיני יודע אם נכנסתי לאותו מקום ואם לאו - ר"א מטהר	דתנן: [ר"א]									◆	■
מטמאין	חכמים:									◆	■
שהיה ר"א אומר: ספק ביאה - טהור, ספק מגע טומאה - טמא.	[ר"א]									!	◇

♦ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 Oמעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ? קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אבל לשבת - לא.	[ר"א]		◆	■								◇
אפילו לענין שבת	רבא:		◆	■								◇
הוציא חצי גרוגרת לרשות הרבים והניחה, וחזר והוציא חצי גרוגרת אחרת, בהעלם אחד - חייב, בשני העלמות - פטור	דתניא: [ת"ק]		◆	■								◇
בהעלם אחד ברשות אחת - חייב, בשתי רשויות - פטור.	רבי יוסי:		◆	■								◇
והוא, שיש חיוב חטאת ביניהם, אבל כרמלית - לא	רבה:	◆	■									◇
אפילו כרמלית, אבל פיסלא - לא	אביי:	◆	■									◇
אפ"י פיסלא.	רבא:	◆	■									◇
ואודא רבא לטעמיה		■										◇
רשות שבת כרשות גיטין דמי.	דאמר רבא:	■										◇
אין שם לא מצר ולא חצב, מאי?												◇
כל שנקראת על שמו.	פירש רבי מרינוס משמו: [ר' יוחנן]											◇
היכי דמי?												◇
דקרו ליה בי גרגותא דפלניא.	רב פפא:											◇
חצובא מפסיק בנכסי הגר.	ייתיב רב אחא בר עויא קמיה דר' אסי, ויתיב וקאמר משמיה דר' אסי בר חנינא:											■
מאי חצובא?												◇
שבו תיחם יהושע לישראל את הארץ.	רב יהודה אמר רב:											◇
לא מנה יהושע אלא עיירות העומדות על הגבולין.	רב יהודה אמר רב:											◇
כל שהראהו הקב"ה למשה - חייב במעשר.	רב יהודה אמר שמואל:											◇
לאפוקי מאי?												◇
לאפוקי קיני, קניזי, וקדמוני.												◇
נפתוחא, ערבאה, ושלמאה	תניא, רבי מאיר:	◆	■									◇
הר שעיר, עמון, ומואב	רבי יהודה:	◆	■									◇
ערדיסקיס, אסיא, ואספמיא.	רבי שמעון:	◆	■									◇